

Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport november 2020

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Nu är vi i mitten av november och det börjar bli dags för vårt årsmöte. Situationen med Corona har ju tyvärr återigen blivit värre, så vi kommer att hålla årsmötet digitalt. Det är såklart svårare att hålla det digitalt, men vi känner att vi inte har något val i dagsläget.

Mötet kommer vara den 10 december kl 18.00 via Zoom som är ett digitalt mötesrum.

Meddela mig om ni vill vara med; monica@djurskyddiost.se eller min mobil 0733-573165.

Sankt Petersburg

Elena berättar om en romsk familj som tog hand om en hemlös hund som precis fått valpar. Valparna växte snabbt och tiken har fått ytterligare en kull med valpar. Familjen flyttade helt plötsligt från sitt fallfärdiga hus. De vuxna hundarna sprang efter familjen, men valparna och en katt blev kvar. Elena träffade kvinnan i familjen av en tillfällighet i en affär där hon var för att köpa hundhalsband och fick höra detta. Elena åkte såklart till det hus där de bott. Ingen bodde där längre utan det var bara ett flertal och valpar och en katt kvar, och alla var väldigt hungriga. Elena tog med sig alla hem – så nu är de vaccinerade och har fått omvårdnad. Elena är nu orolig över tiken och de andra som sprang efter familjen – för ingen av dem är kastrerade, så det kommer bara öka på med fler valpar. Hon ska fortsätta söka efter dem.

Man kan se det fallfärdiga huset där familjen tidigare bodde.

Sean har i många år bott vid en fabrik och haft det bra. När Elena upptäckte för någon vecka sedan att han börjat få svårt att gå så hämtade hon upp honom direkt. Troligen har han blivit påkörd av en bil. Veterinären tror att han är ca 12 år. Han får nu bo kvar hos Elena. Han går ut på dagarna, men sover inomhus på nätterna. Han har svårt att gå, så Elena ska inom kort träffa en kirurg och se om de kan hjälpa honom.

Sean ute i trädgården

Sean tar sig ett bad 😊

Elena såg en flock med stora hundar som sprang på gatan. Mitt i flocken sprang denna lilla vovve. Elena tyckte han var för liten för att hänga med de stora så hon lockade på honom. Han hoppade mer än gärna in i Elenas bil, som om det vore en självklarhet. Han älskar att åka bil. Elena har nu placerat Georgik som hon döpte honom till i en familj där han trivs.

När Elena var på kliniken för att kastrera den lilla vovven träffade hon en väninna. Väninnan hade köpt loss en racoon (tvättbjörn) från ett pälsföretag när hon bara var en liten valp. Hon heter Lucia och bor nu hos väninnan. Det sorgliga är att Lucia har cancer, men hon har ett bra liv hemma hos väninnan så länge hon är med.

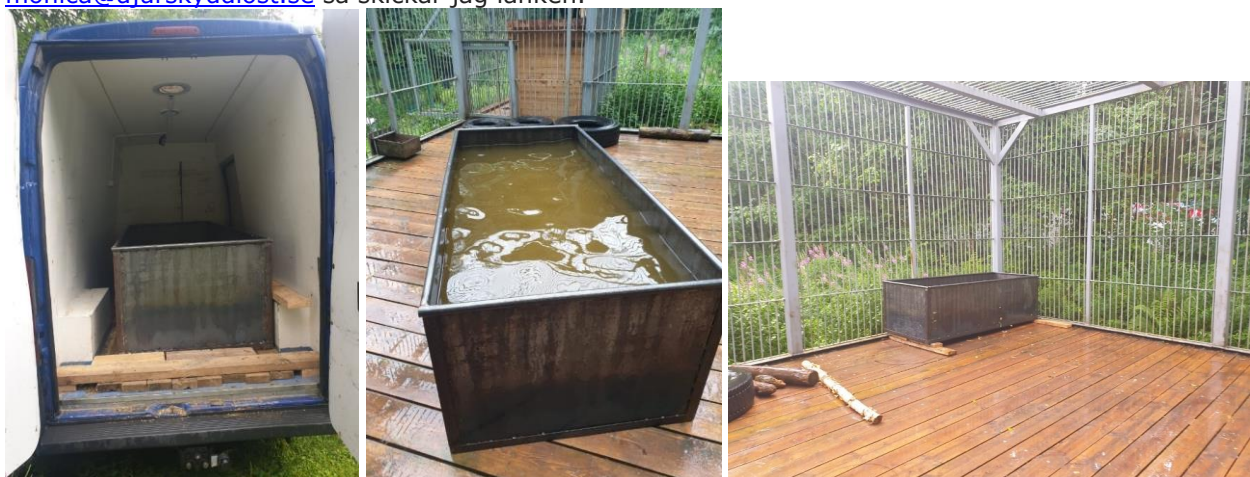
Georgik

Lucia

Fennya har nu fått ett badkar i sitt hägn. Ägaren av veterinärkliniken som hjälper Elena uppfyllde Elenas dröm om att bygga ett badkar till Fennya, eftersom hon älskar att plaska i vatten och bada. Badkaret fraktades dit med hjälp av veterinärbilen som DiÖ (tack vare er) sponsrat. Sedan fick 10 män bära in det genom skogen till hennes bur, det väger 400kg.

Fennya älskar sitt nya bad 😊

Det finns en video på när Fennya plaskar i vattnet, så om någon vill ha den skickad till sig så meddela mig, monica@djurskyddiost.se så skickar jag länken.

Här fraktas badet i veterinärbilen

Fennya får ofta växter och frukt av sin skötare Oleg. Varje gång Oleg kommer så hoppar och studsar Fennya av glädje. Hon blir så uppspelt när han eller Svetlana (en annan som sköter om Fennya) kommer. Även när hon ser Potap (den stora hanbjörnen som bor i en bur bredvid) blir hon uppspelt. För oss känns det nästan som djurplågeri att sätta björnarna i såhär små burar – men i Ryssland ses vilda djur på ett annat sätt. Som Elena säger "Her fate as a prisoner is a result of hunting" (Hennes öde som fånge är resultatet av jakt)

Potap och Glafira är björnarna som bor bredvid Fennya men som tas om hand av en annan förening och deras skötare. De har bott tre år där i varsin bur utan tak, under både stark sol, regn och snö och ingen berikning att sysselsätta sig med, så som ex leksaker. De har haft tillgång till en större del där de kan gå runt – men deras skötare har inte ens orkat öppna den delen, så de har bara haft en liten smutsig bur att leva i. Sen slutade han även mata dem och ge dem vatten. De behöver verkligen mat inför vintern. De måste äta upp sig innan de går i idé. Båda björnarna har varit så frustrerade att de förstört de små burarna de satt i, de har rivit och slagit sönder det mesta, så det blev ännu värre för dem som ni kan se på bilderna. Både Potap och Glafira är räddade från betesstationer, men tyvärr tas de inte om hand som de ska, så från ena helvetet till det andra i deras fall ☹ Det bor även varg, tvättbjörnar och fåglar i små smutsiga burar som den föreningen ska sköta om, men som inte heller får det de behöver. Elenas medhjälpare försökte så gott det gick att även ge dessa djur mat, men de kunde inte göra mer då de ägs av en förening som vägrar ta emot hjälp. Lagen säger att man måste mata och ge vatten till djuren – men det bryr de sig inte om.

Elena gav Potap några äpplen som han ligger mitt i geggan av avföring och lera och äter.

Elena har jobbat hårt för att få över Potap och Glafira i deras vård. Så i augusti gick hon ihop med två andra föreningar och de tog ett gemensamt beslut:

- de skulle nu mata alla djuren, de skulle hjälpa till att bygga upp burarna igen och se till att de får tillgång till hela sin stora bur. De skulle även se till att skötaren blev portförbjuden. De skulle även sätta upp staket runt hela området.

Allt arbete startade i oktober och förra veckan blev de klara.

Potap och Glafira - Nu är den stora delen renoverad, inga lösa eller trasiga golvplank.

I Norra Murmansk finns ett fruktansvärt hundhem med ca 350 hundar i dagsläget. Lagen där säger att de inte får avliva några hundar eller katter, de ska kastreras och sedan släppas ut igen. Myndigheterna där byggde om en gammal ladugård för detta projekt. Byggnaden har ingen värme -alla vet att det så långt norrut alltid blir väldigt kallt - och den är byggd i ett material som är cancerframkallande. De fick bidrag från staten till mat och omvårdnad så inga djur skulle behöva lida. Dessvärre så försvinner pengarna och djuren dör av svält eller kyla. De som inte dött efter 6 månader avlivas. Elena säger att det här stället ändå inte är det värsta uppe i de norra regionerna.

Elena driver nu ett projekt mot att detta inte ska få fortgå, men som vanligt är inte djuren myndigheternas prioritet - men Elena vägrar ge upp!

Elena fick en dag ett foto av en hund som satt i en smutsig och mörk bur, upptryckt i ett hörn och var så tunn och liten. Elena ringde dit och blev lovad att få ta ut hunden. Besökaren som skickat Elena fotot bad henne även att ta ut en Kerry Blue terrier som ägaren själv lämnat in där.

Elena började samla in pengar för att kunna hjälpa de här två, men hon ville hjälpa så många som möjligt om det gick. De sa att hon fick ta de två + 4 valpar, men inga fler. Sen kom det svåraste, att få tag i personer som kunde hjälpa henne att ta ut hundarna och se till att de kom iväg. Till slut kom hon i kontakt med en lärare som hjälpte henne med att både ta ut hundarna och gav lite extra pengar för att de skulle få lämna detta helvetesshåll.

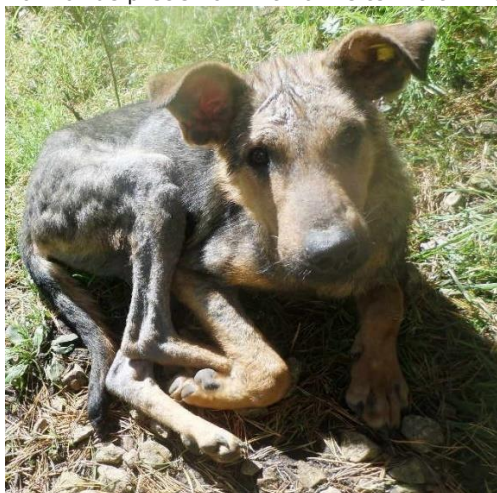
Elena fick sen tag i en transportfirma som skulle se till att de fick åka en komfortabel minivan, för resan var 150 mil, skulle ta ca 18 timmar, och alla hundarna var i dåligt skick. Elena åkte till mötesplatsen, men efter 24 timmar hade transporten inte kommit. Hon blev väldigt orolig och ringde runt. Det visade sig att transportfirman lurat henne och skickat hundarna med en chaufför som både tagit sig en egen rast och kört en gammal bil där burarna knappt var fastspända. Han hade dessutom blivit lovad att han skulle få pengar när han kom fram (fast Elena redan betalat till transportfirman) Han kom fram mitt i natten, efter 40 timmar !!! Sådär är livet i Ryssland.

Bilden på Nordic som Elena fick till sig och som hon direkt agerade på. Nordic hemma hos Elena den 1a dagen

Här har de precis kommit fram efter 40 timmar

Nordic är så smal och tunn.

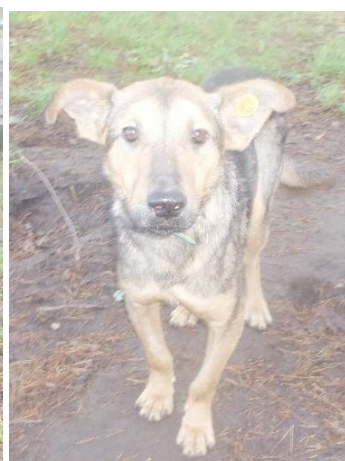

Zoya hade värst problem med sina ögon när hon kom

Nu mår i alla fall alla hundarna bra. Valparna har växt och är omplacerade. De andra två har fått namnen Nordic och Zoya. Nordic är ca 1 år. Zoya är mycket äldre, men ändå pigg. Hennes ögon var igenmurade av ögoninflammation, men med medicin är hon nu bra.

Nordic har fått behandling så idag har han inga hudproblem och pälsen har växt ut.

Elena matar honom tre gånger per dag, men han är ändå alltid hungrig. Han är en väldigt aktiv hund, han leker och busar väldigt mycket. Nu är Nordic en glad hund.

Nordic nu med sina nya vänner

Nordic busar i trädgården

Zoya

Zoya (som är en Kerry Blue terrier) har nu fått bra mat och medicinering för ögonen. Även hon är en aktiv hund som leker och busar sig igenom dagarna. Ända problemet är att hon jagar katterna. Så fort Elena vänder henne ryggen så springer hon till kattdelen på gården.

Josephine är en katt som Elena såg i en stad som heter Gatchina. Elena var där och besökte deras "Gamla Stan". Det var en ganska stor kattkoloni som Josephine levde i. Men hon var så smal och smutsig och såg inte ut som en hemlös katt. Elena tog upp henne och bar henne till sin bil, men Josephine hoppade ut direkt och försvann. Elena åkte hem och hämtade en fälla, men hon vägrade gå in i den. Elena åkte dit en tredje gång och då med ett fångstnät. Då lyckades hon fånga katten. Elena upptäckte att hon var dräktig, så hon blev kastrerad på en gång. Josephine är en stolt katt och betar sig som en drottning bland Elenas andra katter. Det var inte svårt att hitta ett nytt hem till Josephine, så nu ska hon snart flytta.

Emma – vår ständigt återkommande hund med sina hudproblem

I våras lämnade Elena in Emma på veterinärkliniken i 1,5 månad så hon skulle få hjälp med sina hudproblem. Det gav resultat som ni kan se. Pälsen har växt ut och hon mår mycket bättre. Men hon kommer aldrig bli av med sina problem helt, så hon är beroende av att få sitt specialfoder och sin dagliga örontvätt. Elenas störst problem nu är att medicinen för öronen inte finns att köpa i Ryssland, så nu måste hon ringa runt för att försöka få tag i den innan den hon har tar slut. Jag sa att vi kan skicka från Sverige, men när Elena kontrollerade med tullen sa de blankt NEJ till att ta emot medicin från utlandet ☹️

Litauen (Vilnius) – Kastreringsprojekt i Pasvalys 19-21 september 2020

Den 19-21 september genomfördes det uppskjutna kastreringsprojektet i Pasvalys i samarbete med en finsk organisation och lokal djurskyddsförening (Mazas Draugas = Små vänner). En lokal veterinärklinik upplät sina lokaler för en ringa kostnad. Totalt kastrerades 153 djur, 116 katter och 37 hundar.

Teamet bestod av två veterinärer, en veterinärassistent, tre volontärer som bistod veterinärerna samt två volontärer som registrerade alla djur.

Alla djur vaccinerades och avmaskades. De behandlades mot loppor och fästingar. Det visade sig att de flesta hundar hade väldigt långa klor så de klipptes. Ägarna berättade också att de flesta av deras djur fick kattungar/valpar två gånger per år.

Det positiva med projektet var att man kunde upptäcka en ny attityd hos djurägarna. Tidigare var man väldigt skeptisk till sterilisering/kastrering, men nu har man börjat inse fördelarna. Inte så roligt att behöva döda kattungar/valpar varje år. Man visade också sin tacksamhet genom att komma med presenter – choklad, honung, hantverk m m. Många ville att de ska komma tillbaka och man har redan börjat att planera för ett nytt projekt till våren. Djurskydd i Östeuropa har bidragit med EUR 1 500 till höstens projekt. Vi räknar med att kunna sponsra även nästa års kampanj.

Hela teamet

Litauen (Klaipeda) – Linksmosios Pedutes

I förra fadderrapporten berättade vi om hundhemmet Linksmosios Pedutes (Happy Feet) i Klaipeda. Ett välskött hundhem som helt sköts av volontärer. Man har god kontakt med en finsk förening som har adopterat många hundar. Fast nu är det förstås stiljt på den fronten pga pandemin. Men en hund, Brava, har ändå lyckats ta sig till Sverige och bor nu i Karlstad, och en hund till, Gakas, är på väg. Hundhemmet hade – och har – stort behov av diverse utrustning och tack vare er medlemmar har vi kunnat förse hundhemmet med ett mikroskop, som de är mycket tacksamma för. Det gör att de inte behöver ta nya hundar till veterinär varje gång utan kan kolla upp dem på plats. Sparar in på både tid och pengar. Vi hoppas, med hjälp av er medlemmar, att kunna fortsätta vårt samarbete med Happy Feet. Simona har just varit i Sverige och "levererat" Gaka s och har inte hunnit inkomma med någon rapport om akuta behov. Vi lägger ut information på Facebook så småningom. Eller återkommer i nästa rapport.

Linksmosios Pedutes (Happy Feet)

Vi har fått en akut vädjan från Happy Feet om att sponsra en operation för hunden **Rango**. Han är 8 år och är den hund som levt längst i hundhemmet. Han har diagnosticerats med splenic tumors och måste opereras så snart som möjligt. Om ej finns stor risk att tumören spricker. Rango är hundhemmets "maskot". Det är den hund som har haft det svårast, lämnats åt sitt öde och suttit i bur i flera år innan han kom till Happy Feet. Man vill så gärna ge honom flera år till, nu när han äntligen kan få ett i alla fall relativt gott liv på hundhemmet. En operation kostar ca EUR 400-500, ett belopp hundhemmet inte har möjlighet att lägga ut i nuläget. Vi hoppas att, med hjälp av er medlemmar, kunna bistå hundhemmet. Bifogar en länk som visar Rango när han ffg i sitt liv får sand under sina fötter. <https://www.linksmosiospedutes.lt/lt/suniukai/rango-video-17002.html>

Valpfabriker i Litauen

I början av september berättade vi på FB att ett antal valpfabriker upptäckts i Litauen. Vår kontaktperson hos Tautmiles Globa, Zivile, och Liisa, som representerar Pet Rescue Finland, demonstrerade tillsammans med flera medlemmar utanför det litauiska riksdagshuset för djurskydds rättigheter i Litauen. Ett eftersatt område även om man kan börja se vissa förbättringar. Myndigheterna har t ex inrättat en djurskyddsenhet 24/7, som ska reagera inom två timmar efter att en orosanmälan har kommit in. En motion med ändring/förstärkning av djurskyddslagen har presenterats i riksdagen. En lokal TV-station har också lagt upp en webbplats där man kan anmäla de missförhållanden man upptäcker. Över 70 st misstänkta valpfabriker har kontrollerats med över 1000 hundar!! Bilderna är för hemska att visa!

Ca 300 av dessa hundar har förts över till olika hundhem. De här valpfabrikerna har tydligen kommit som en överraskning för myndigheterna så det har varit ganska kaotiskt och någon tillförlitlig statistik över antal hundar finns inte. Då det finns risk att allt förblir vid det gamla när röken har lagt sig kommer Zivile och många andra engagerade djurvänner att fortsätta kampen med att se till att alla dessa förskräckliga valpfabriker stängs.

Demonstration mot valpfabriker utanför riksdagshuset i Vilnius.

Litauen Tautmiles Globa (Vilnius)

Vi fick tråkiga nyheter från hundhemmet för några veckor sedan. Zivile, vår kontaktperson, berättade att hon hade upptäckt oegentligheter i hundhemmets bokföring. När hon påpekade detta för ägaren av hundhemmet möttes hon av kalla handen. Hon och de flesta volontärer är nu utestängda från hundhemmet. Zivile har inte kunnat ta bilder och uppdatera informationen om våra sponsorhundar. Vårt samarbete upphör därför med omedelbar verkan. Skulle situationen förändras till det bättre kan vi överväga att återuppta samarbetet. Det får Zivile avgöra.

Rumänien – Emma Stratulat och det kommunala hägnet Miroslava

Situationen för hundar och katter i Rumänien är många gånger så att man bara vill gråta. Men tack och lov finns det fantastiska människor som gör allt och mer därtill för att rädda så många av dessa fyrfota som möjligt. En av dessa fantastiska människor är veterinär Emma Stratulat, verksam i nordöstra Rumänien. En viktig åtgärd är att kastrera, kastrera, kastrera. Behovet är enormt. Föreningen Hundprojekt Save A Life har regelbundet insamlingar till olika kastreringsprojekt men insamlade medel räcker inte alltid till. Tack vare en generös donation från en medlem i Djurskydd i Östeuropa har föreningen kunnat bidra till att Emma har kunnat kastrera ca 30 hundar under hösten.

Om det inte går att läsa vad det står så står det; Thank You Hundprojekt and Baltic Animal Care Sweden for giving me a chance to a better life!

Dessutom räckte donationen till inköp av en kuvös, något Emma är överlycklig för.

De hundar hon räddar, ofta valpar, behöver ofta läggas i kuvös – i synnerhet vintertid.

Nedan några av de hundar Emma har räddat under de senaste veckorna, två svåra fall, men Emma ger alla hundar en chans.

Emma

Agnes

Agnes har stått bunden, hon har blivit slagen, hon har brutna ben och en allvarlig muninfektion. Emma undrar om Agnes någonsin kommer att tro på människor igen. Men Emma har gjort underverk tidigare och kommer säkert att göra det igen. I skrivande stund är Agnes i Bukarest för att operera sina ben. Vi håller tummarna.

Nala, ca 5-6 mån med svåra hudproblem, hon har svultit och lider av svår kalciumbrist så hennes ben är felutvecklade. För många ett hopplöst fall men inte för Emma. Hon kommer inte att släppa denna valp.

Nala

Bild från det kommunala hägnet, en tik med sina valpar

Emma har också under två år varit veterinär i det kommunala hägnet Miroslava. Djurskydd i Östeuropa har bidragit till att Emma har kunnat vaccinera och avmaska hundarna med tillförlitliga preparat. Kommunen betalar bara för de billigaste med tveksam verkan. När hon tog över hade hägnet ca 250 hundar, när hon med sorg lämnade i oktober (fick inte sitt kontrakt förnyat) hade hägnet bara ca 70 hundar tack vare att Emma lyckats få många hundar adopterade till framför allt Frankrike. Emma kände starkt för alla "sina hundar" i Miroslava och hade namn på samtliga. Hon har tagit hem många av hundarna till sig, i synnerhet tikar med valpar och hundar som mår mycket dåligt i hägnet.

Tillsammans med Hundprojekt Save A Life och Charity for Animals Society (CHANS) har vi skrivit till kommunen i Iasi och bitt dem att ompröva sitt beslut att inte förnya Emmas kontrakt. F n har hägnet ingen veterinär och hundar kastas in utan någon veterinärkontroll. Det är olagligt och det har blivit kaos. Emma är, trots det bemötande hon har fått, villig att återuppta tjänsten. Hon är, som sagt, fantastisk.

Stort tack till alla medlemmar för ert stöd. Det gör att många hundar och katter kan räddas till ett bättre liv i "våra" länder!

Montenegro

Denna rapport blir lite annorlunda - jag ska presentera de människorna, som hjälper djuren på plats. Människor som är beroende av vår hjälp, för att i sin tur kunna hjälpa hemlösa hundar och katter.

Jag använder ordet "sterilisering" för att beskriva ingrepp, där både livmodern och äggstockarna tas bort.

Nedan personer som omvandlar våra pengar till praktisk hjälp:

1. Buba - vår koordinationsgeneral. Hon koordinerar alla steriliseringar, pratar med volontärer, veterinären och Una, som tar emot hundarna efter sterilisering. Hon koordinerar även inköp av foder till hemlösa hundar och katter, ser till att fodret fördelas rättvist. Hon känner förhållanden därnere, vet hur många katter vistas på olika ställen och hur mycket mat behövs.

Buba redovisar varje utgift, genom att skicka oss bilder på räkningen, på fodret samt på den mottagande volontären.

Hon skrev till mig om våra kattsteriliseringar:

"... det finns otroligt stort intresse i kattsteriliseringar. Många människor älskar katter, matar dem och bor nära dem. Och det här är första gången någon har lagt märke och har gjort något konkret för att hjälpa katter. Stort tack"

Det värmdde.

2. Una - driver ett litet privat shelter, har ordnat 2 hundgårdar där hundar kan bo under 10 dagar efter steriliseringen. Vi har bidragit till bygge av hundgårdarna (en av våra medlemmar har bekostat den ena hundgården), Una bidrar med mat och omsorg. Hon vårdar hundarna i 10 dagar, sen släpper hon ut dem på gatan där de plockades upp.

Una är väldigt angelägen om att sterilisera så många hundar som möjligt - tack vare hennes hjälp behöver vi inte betala för pensionat för de nyopererade hundarna, utan pengarna kan gå till steriliseringar istället.

3. Milica - den mest handlingskraftiga människa jag någonsin har mött. Letar upp hundar, kör dem till sterilisering, kör runt bland gatuhundarna (området är stort, hundarna lever på gator, men framför allt på olika soptippar), ger de avmaskningsmedel, skyddsmedel mot sandflugor och moskiter, som sprider tropiska sjukdomar, ger de mat och tar till veterinär vid behov. Hon är också den som tar de svåraste jobben på sig - om ett djur - katt, hund, häst - blir påkörd eller råkar ut för något annat och alla bara tittar åt andra hållet, ordnar hon hjälp och tvekar inte att fatta beslut om avlivning vid lidande utan utsikter till värdigt liv. I princip hela hennes lön går till att hjälpa djuren. Sist när hon räknade hade hon nästan 40 "skyddslingar" utsprida inom 2 mils radie, som hon kontrollerar minst 2 gånger i veckan.

På bilderna nedan från vänster Buba, Milica och Una.

Steriliseringssprojektet är extremt viktigt - det besparar mycket lidande, färre valpar och kattungar föds, färre dör i sjukdomar som parvo eller i olyckor. Tyvärr är antalet hundar på gatorna alldeles för stort för den lilla staden - därför försöker man hitta nya hem till hundarna. Det finns väldigt få hem i Montenegro - de flesta hundar adopteras till andra länder, genom volontärernas kontaktnät.

Una och Milica har sitt eget kontaktnät - Juli i Tyskland och Nicole i Österrike. Två unga kvinnor som försöker hitta bra hem till hundarna. Det handlar inte om stora mängder - sammanlagt ca 10-15 hundar per år. Några hundar har åkt till UK (genom Unas kontakter)

Hundar syns mer än katter, de drar till sig uppmärksamhet, på gott och ont. Under sommarmånader brukar djuren få mat från turisterna (COVID-sommar har varit väldigt tuff för dem, det fanns nästan inga turister i staden Bar, restauranger hade mycket kortare öppettider och mycket mindre matavfall som de brukar lägga ut till hundarna). Samtidigt förgiftas de mer "aktivt", speciellt innan turistsäsongen - det är orsaksbefolkningen som är rädd för att gatuhundar skrämmar bort turisterna. Det gör de inte - de hundar som syns på gatan är vänliga, det finns inga aggressiva hundar ute.

Katter syns inte lika mycket, de lider för det mesta i det tysta. Katthonor får några kullar per år, de flesta dör i trafikolyckor eller av hunger/sjukdom, eller också blir de tagna av något djur. Kattbeståndet ökar inte speciellt mycket, men det finns väldigt mycket lidande bland katter.

När vi startade vårt steriliseringsprojekt hösten 2017, betalade vi enbart för sterilisering av hundar. Någon månad senare har en av våra medlemmar skänkt pengar för att sterilisera 10 hemlösa katthonor. Plötsligt syntes det hur stort behovet var, volontärerna köade för att kastrera hemlösa katter.

Samma medlem har finansierat kastrering av ca 100 katter under 2018 och lika många under 2019. I år har vi bestämt att vi kommer att sponsra 84 kattkastreringar, sammanlagt med öronmärkta gåvor har vi kastrerat ca 150 katter i år.

Alldeles för ofta hittar man övergivna valpar och kattungar - det är djurägarna som blir av med dem genom att lägga dem bland soporna. Därför har vi bestämt att även sponsra sterilisering av ägarägda katter och hundar. Vi betalar 50%, djurägaren resten. Det blev en succé - vi har redan haft flera omgångar och det finns folk som kör för att sterilisera sina djur för halva priset.

Nedan några bilder från kattsteriliseringar.

De viktigaste behoven som finns idag:

1. Sterilisering av hemlösa hundar och katter
2. Foder till hemlösa hundar och katter - extremt viktigt nu, när kylan kommer och restauranger har begränsade öppettider. 1 kilo foder kostar ca 12kronor
3. Sterilisering av ägarägda hundar och katter.

I slutet av min rapport kommer en solskenshistoria, om en liten tik Buba (idag Klara), som kom från en soptipp i en liten by i Montenegro till ett underbart hem i Sveriges huvudstad. Det finns ingen ekonomisk koppling mellan Bubas räddning och DiÖ, men några av DiÖs medlemmar donerade sina privata pengar just för att rädda Buba. Det var Milica som har hittat henne, här kommer hennes berättelse:

"I september 2019 åkte vi (jag och Danjiela) till by Utjeha (ca 1 mil söder om Bar) för att leta efter en hund som försvann från gator i Bar. Det var då vi såg en liten tik, som kom fram till oss. Spenarna var fulla av mjölk - hon hade nyligen fått valpar. Vi gav henne mat och sen följde vi efter henne, i hopp att hon skulle leda oss till sina valpar, men det gjorde hon inte. Jag tyckte synd om tiken - i Utjeha finns det inte så många hus, det kan vara svårt för en hund att hitta mat. Därför började jag åka ner till henne 2 gånger i veckan, varje gång lämnade jag 2kg torrfoder. Efter ca 2 veckor tog hon mig till valparna - de var tre, ca 2 månader gamla. Jag gav dem lite matrester från restaurangköket och åkte hem.

Jag fortsatte komma till Utjeha 2 gånger i veckan med mat till mamman och valparna.

En dag, efter ca 2 veckor, var valparna borta. Förmodligen störde de någon av de boende...

Jag lämnade tiken och åkte hem. När jag kom nästa gång, efter tre dagar, var valparna fortfarande försvunna. Jag bestämde mig att ta den lilla tiken (hon fick namnet Buba) hem, sterilisera henne och försöka hitta ett hem till henne."

Det var så Buba hamnade hos Milica. Hon steriliserades i januari 2020, efter det fick hon alla nödvändiga vaccinationer och tester för att kunna åka till ett hem i Europa och placerades i ett pensionat i väntan på att någon ska upptäcka henne och vilja adoptera henne.

Buba hade tur - en av våra medlemmar, som redan hade 2 adoptivhundar och egentligen inte planerade skaffa en till, blev förtjust i lilla Buba.

Att organisera transport i Covid-tider är inte det lättaste, men det gick. I början av november blev Buba-Klara en fullvärdig svensk medborgare i ett fantastiskt, djurvänligt hem.

På bilder nedan, från vänster: Buba hittad i Utjeha, hos Milica (uppenbarligen var hon klar att resa redan då) och till höger - sover lugnt i mattes knä.

Riga

Djurhemmet i Riga

Precis som i Sverige utgör smittspridningen av covid-19 ett stort problem i Lettland. Våra lettiska vänner och kollegor försöker att vara försiktiga och inte få in viruset på djurhemmet. Man har tillfälligt stängt djurhemmet för besökare, sedan början av november, förutom för dem som har bokat in en tid i förväg i syfte att adoptera en hund eller katt.

När de fasta volontärerna kommer för att ta ut hundarna på promenader går de numera inte in i byggnaden utan hämtar och lämnar djuren på gården. Alla djurhemmets anställda arbetar med ansiktsmask på sig och är naturligtvis också noga med att använda handdesinfektion.

Under våren tvingades liksom i Sverige många lettiska företag att slå igen och allt fler personer blev arbetslösa. Det påverkade även donationerna till djurhemmet, som minskade oroväckande mycket. I mars, april och maj rörde det sig om cirka 40 procent i förlorade intäkter. För att lösa situationen initierade våra lettiska vänner en stor reklamkampanj, "Tagad tu saproti/Nu förstår du", i vilken man via radio, tv och internet gick ut med information till allmänheten och bad om ekonomiskt stöd till verksamheten. Det fungerade enligt planerna och man lyckades få in tillräckligt mycket för att fortsatt kunna täcka de månatliga utgifterna. Bilderna här nedanför är affischer från kampanjen.

Under 2020 har djurhemmet hittills lyckats hitta nya hem till 110 hundar och 170 katter. Under sommaren inhyste djurhemmet många kattungar, en situation som personalen kontinuerligt försöker att lösa med hjälp av "fånga in-sterilisera-släppa ut"-projekt av gatukatterna i Lettland. Många hemlösa katter får mat av de boende i "sina kvarter", och har ett hyfsat bra liv, men det är viktigt att katthonorna inte blir dräktiga.

Trots att pandemin är inne i sin andra våg har djurhemmet nyligen lyckats slutföra byggandet av 15 nya hundkojor, till rastgårdarna utomhus. Detta projekt har genomförts med hjälp av händiga volontärer och några engagerade affärsmän som har bistått med materialet till kojorna. Nu har hundarna någonstans att krypa in och ta skydd från regn och vind, när de är ute och rastar i de stora, inhägnade hundrastgårdarna.

Våra lettiska vänner och kollegor hälsar så mycket och tackar för allt stöd som de får av er faddrar och medlemmar!

Två av affischerna i "Nu förstår du"-kampanjen – att vilja gå ut men vara tvungen att stanna hemma.

I sina egna rum har katterna massor av plats att springa omkring på och när de vill vara ifred går de in och lägger sig i sina burar.

De två små kattbröderna väntar på att få ett hem hos någon av alla de familjer eller singlar som kommer på besök.

Den lettiska sångerskan Agnese är en av dem som stödjer djurhemmet i Riga.

Tack vare hjälpsamma volontärer har hundarna fått 15 nya hundkojor till sina hundrastgårdar utomhus.

Önskar er alla en God Jul & Gott Nytt År!

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3

Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se